

РЕШЕНИЕ

№ 385

гр. ..., 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА**

при участието на секретаря **ВЕНЕТА К. ВАСИЛЕВА**
като разгледа докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20221110128479 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни иски с правна квалификация по чл. 410, ал.1, т. 2 от КЗ вр. с чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД от ЗАД „...“ АД срещу ... за заплащане на сумата от 783,84 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Пълно Каско“, обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 03.04.2021 г., с вкл. ликвидационни разноси за определянето му в размер на 25 лева, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението – 31.05.2022 г. до окончателното погасяване на вземането, както и за сумата от 55 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 17.09.2021 г. до 30.05.2022 г.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Пълно Каско“ е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования автомобил в размер на 696,84 лева, като в този размер твърди да е изплатил застрахователно обезщетение, както и, че са сторени разноси за определянето на обезщетението в размер на 25 лева. Претендира и сумата от 62,00 лева, представляваща разходи за репатриране на процесния автомобил. Поддържа, че причина за настъпване на застрахователното събитие е попадането на автомобила в необозначена и небезопасна дупка на пътното платно. Счита, че отговорност за вредите носи ответникът в качеството му на стопанин на пътя. С плащане на застрахователното обезщетение в негова полза възникнало регресно вземане в размер на платената сума, поради което претендира същата, заедно с лихва за забава. Претендира разноси.

В законоустановения срок по чл. 131 ответникът депозира отговор на исковата молба, с който оспорва исковете по основание и размер. Прави възражение, че поради противоречие между уведомлението за щетата до застрахователя и съставения протокол за ПТП не се

установявало мястото, на което е настъпило увреждането. Оспорва, че процесното събитие е настъпило по описания в протокол за ПТП от 03.04.2021 г. начин, тъй като същият бил съставен единствено по данни на водача, без свидетели и без разследване на събитието. Оспорва, че твърденията от ищцовото дружество вреди са настъпили от дупка на пътя, като излага, че в качеството си на стопанин на пътя е изпълнил задълженията си по закон да поддържа пътищата в състояние за безопасно ползване, още повече, че бил налице сключен с третото лице – помагач в настоящото производство договор за възлагане на ремонтни дейности в участъка по бул. ..., където се твърди да е настъпило процесното ПТП. Поради това счита, че не може да носи отговорност за обезвреда, а водачът е изцяло отговорен за настъпване на вредите поради възможността му да избегне вредите докато е карал по прав участък. Оспорва, че застрахователното обезщетение е основателно изплатено, тъй като процесното събитие не се намирало в причинно – следствена връзка с ремонтираните части, поради разминаване на описаните вреди на 06.04.2021 г. и описването на същите при повторния оглед на 12.04.2021 г. Релевира възражение за съпричиняване на вредите. Моли за отхвърляне на исквете. Претендира разноски.

С определение №27650 от 19.10.2022г. по делото като трето лице-помагач на страната на ответника е конституирано В предоставения му срок за становище същото оспорва предявените искове като неоснователни с твърдението, че възложените му работи по договор с ответника за участъка, в който е настъпило процесното ПТП, са приети без възражения.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По иска с правно основание чл. 411 КЗ вр. с чл. 49, вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да установи следните факти: да е сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и собственика на увреденото имущество, в срока на застрахователното покритие на който да е настъпило събитие, което е довело до увреждането на имуществото на застрахованото при ищеца лице, вследствие виновно и противоправно поведение на лица, комуто ответникът е възложил конкретна работа, при или по повод изпълнението на която да е настъпило твърдяното в исквата молба събитие и причиненото увреждане на имуществото на застрахованото при ищеца лице, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти, включително и релевираното с отговора на

исквата молба възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на лек автомобил марка BMW модел ... с рег. №

По делото е представената застрахователна полица № ... по застраховка "Каско" от ... г., със срок на валидност 23.06.2020 г. – 22.06.2021 г., с предмет процесния лек автомобил лек автомобил марка BMW модел ... с рег. №, от която се установява по делото, че към датата на реализиране на процесното събитие /03.04.2021 г. / между ищеца и собственика на лекия автомобил е съществувало валидно правоотношение по застраховка "Каско" на МПС, клауза "П – Пълно Каско".

От събраните по делото писмени доказателства се установява също, че в изпълнение на договорното си задължение, ищецът е определил застрахователно обезщетение в размер на 696,84 лева за щети от ПТП по щета № ..., заведена във връзка със застрахователно събитие, настъпило на 03.04.2021 г. Установява се още, че за репатриране на автомобила след произшествието, от страна на ищцовото дружество в полза на „...“ ЕООД е заплатена сума в размер на 62, 00 лева.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява в производството, че на 03.04.2021 г. е било реализирано ПТП, представляващо покрит риск по застрахователното правоотношение. Във връзка с възраженията на ответника в отговора на исквата молба, следва да се отбележи, че застрахователният договор е сключен при условията на клауза "Пълно Каско", която включва като покрит риск именно случаите на пътно-транспортно произшествие – събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало повреда на ППС (видно от представените по делото общи условия на застрахователното дружество). Съгласно раздел XV, т. 86.1.1 от Общите условия на ищцовото дружество, в размера на обезщетението се включват и разходите за транспортиране на МПС на разстояние до 250 км., когато то не е в движение, от мястото на произшествието до най-близкото място за ремонт или до местодомуването на автомобила.

Събитието е настъпило на територията на ..., като застрахованият при ищеца автомобил се движил в гр. ... по ул. „...“ след кръстовището с посока на движение от ул. „...“ към ул. „...“, при което срещу №... попадал в необезопасено и несигнализирано препятствие на пътното платно – дупка с размери 50 см. на 70 см. и 12 см. на дълбочина с остри ръбове и пълна с вода. Не може да бъде споделено възражението на ответника и третото лице-помагач, че не установявало точното местоположение на дупката с оглед детайлното описание на същата в съставения протокол за ПТП, който представлява официален документ с материална доказателствена сила относно извършените пред длъжностното лице изявления и действия (арг. чл. 179, ал. 1 ГПК). Макар и автоконтрольорът да не е станал свидетел на събитието и изводите му относно механизма да нямат обвързваща доказателствена сила, той е посетил местопроизшествието и е констатирал на място наличието на дупка на платното за движение (видно от посоченото в протокола).

На следващо място, описаният механизъм на ПТП се установява от заключението на САТЕ, свидетелските показания на свидетеля Е. Ц. М. и представеният по делото протокол за ПТП. От показанията на свидетеля Е. Ц. М. /водач на процесния лек автомобил лек автомобил

марка BMW модел ... с рег. № ... към момента на реализиране на процесното ПТП/ се установява по делото, че ПТП е настъпило поради наличие на дупка на пътя. Свидетелят разказва, че в тъмната част от денонощието е попаднал в дупка, пълна с вода и намираща се на платното за движение, в резултат на което били причинени щети по автомобила. Изложеното от свидетеля се потвърждава от останалите събрани по делото доказателства, в това число заключението на вещото лице по допуснатата, приета и неоспорена от страните съдебна автотехническа експертиза и представения по делото протокол за ПТП, в който изрично е посочено, че констатираната от автоконтрольора дупка на платното за движение е била несигнализирана и небезопасна.

Съгласно заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, отразените в протокола за ПТП щети на застрахования при ищеца автомобил съответстват на описания механизъм на ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Ето защо, при съвкупна преценка на събрания доказателствен материал, следва да се приеме, че процесните вреди са настъпили именно при описания в протокола механизъм на ПТП.

Съгласно разпоредбата на чл. 31 от Закона за пътищата, във вр. с чл. 48, т. 2, б. "в" от Правилника за прилагане на закона за пътищата, поддържането на републиканските пътища в границите на градовете е задължение на съответната община. Следователно, несъмнено е, че ПТП е настъпило в рамките на урбанизираната територия на гр. ..., поради което отговорност за поддържането му в изправно състояние носи ответника. Лицата, които стопанисват пътя, следва да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок, като в рамките на населените места служби за контрол, определени от кметовете на общините, контролират изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка – арг. чл. 167, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗДвП. В настоящия случай с оглед установената фактическа обстановка несъмнено е, че ПТП е настъпило поради наличието на небезопасна и несигнализирана дупка на пътното платно, съществуването на която се дължи на противоправното и виновно (съобразно презумпцията, регламентирана в разпоредбата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД) бездействие на служител на ответника, който в нарушение на горепосочените законови разпоредби не е изпълнил възложеното му задължение да стопанисва надлежно пътното платно и да го поддържа в изправно състояние, а при наличие на препятствие на него – да го обозначи. Следователно, ответникът носи отговорност за обезщетяване на причинените щети в пълен размер. Възражението за възлагане на работата по поддръжката на пътя на третото лице-помагач не е от естеството да освободи ответната община от отговорност, а би могло единствено да обуслови евентуалното възникване на вземане за обезщетение от неизпълнение на договора в хипотезата на чл. 54 ЗЗД. При липсата на предявен обратен иск в настоящето производство съдът не дължи понататъшното обсъждане на това възражение като правно ирелевантно.

От представените по делото писмени доказателства (заявление за изплащане на застрахователно обезщетение, опис на претенция, възлагателно писмо, опис - заключение,

доклад по щета) се установява, че при описаното застрахователно събитие са настъпили вреди на застрахования при ищеца автомобил, които съгласно експертните изводи на вещото лице по САТЕ са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Вещото лице установява, че към момента на настъпване на процесното ПТП за отстраняването на причинените вреди на база пазарни цени са били необходими 822,53 лева. Заключение на вещото лице не е оспорено от страните, като съдът не намира основания да не го кредитира. Към тази сума следва да се прибавят обичайните ликвидационни разноси за определяне на обезщетението в размер на 25, 00 лева, както и сумата от 62, 00 лева заплатена от страна на ищцовото дружество в полза на „...“ ЕООД за репатриране на лекия автомобил марка BMW модел ... с рег. № ... след произшествието. От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи в производството, че в резултат от процесното произшествие били спукани предна и задна десни гуми на процесния автомобил, поради което се налага извод, че същият не е бил в състояние да продължи движението на собствен ход, респективно, че извършените разходи за репатриране на автомобила са били необходими.

От името на ищеца се претендира сума в по-малък размер, поради което предявеният иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД се явява основателен и доказан до пълния предявен размер от 783,84 лева.

Предвид доказаната основателност на предявения иск, съдът следва да разгледа направеното при условията на евентуалност възражение на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от водача на лек автомобил марка BMW модел ... с рег. №

По обективния характер на съпричиняването е налице задължителна за съдилищата съдебна практика – т. 7 от ППВС № 17/1963 г. В константната си практика по приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а и в създадената по реда на чл. 290 ГПК практика (решение № 45 от 15.04.2009 г. по т. д. № 525/2008 г. на II т. о., решение № 159/24.11.2010 г. по т. д. № 1117/2009 г. на II т. о., решение № 206 от 12.03.2010 г. по т. д. № 35/2009 г. на II т. о., решение № 58/29.04.2011 г. по т. д. № 623/2011 г. на II т. о., решение № 59 от 10.06.2011 г. по т. д. № 286/2010 г. на I т. о., решение № 153/31.10.2011 г. по т. д. № 971/2010 г., решение № 169/28.02.2012 г. по т. д. № 762/2010 г. на II т. о., решение № 54 от 22.05.2012 г. по т. д. № 316/2011 г., на ВКС, ТК, II ТО и др.) Върховният касационен съд последователно е застъпвал становище, че намаляването на обезщетението за вреди от деликт на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. За да е налице съпричиняване от пострадалия по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, следва неговото поведение обективно да е в причинна връзка с настъпването на вредите, т. е. пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, като вина на пострадалия в тази насока не се изисква. Или, от съществено значение е конкретното проявление на действието или бездействието на пострадалия, което съставлява пряка и непосредствена причина за причинените вреди. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е само онзи конкретно установен

принос на пострадалия, без който не би се стигнало (наред с неправомерното поведение на деликвента) до увреждането като неблагоприятен резултат. Правните последици от съпричиняването и значението му за размера на обезщетението, което увреденият има право да получи като паричен еквивалент на произлезлите от деликта вреди, изключват допустимостта съдът да обосновава изводите си за съпричиняване с вероятности или с предположения. Във всички случаи съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваване на предпоставките по чл. 51, ал. 2 ЗЗД цели намаляване на отговорността си към правоимащото лице.

При съвкупна преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема, че по делото не се установява водачът на лек автомобил марка BMW модел ... с рег. № ... да е допринесъл с поведението си за настъпване на вредоносния резултат от реализираното на 03.04.2021 г. събитие. В отговора на исковата молба е изложено общо, че водачът на лек автомобил марка BMW модел ... с рег. № ... е допринесъл за реализиране на вредоносния резултат, доколкото поведението му не е било съобразено с условията на пътното платно. По делото не се събраха категорични доказателства, от които да се приеме, че е доказано, при условията на пълно доказване, че поведението на водача не е било съобразено с условията на пътното платно. Същевременно, както се посочи по-горе, за да е налице съпричиняване от пострадалия по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, следва неговото поведение обективно да е в причинна връзка с настъпването на вредите, т. е. пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване. В този смисъл за да е налице съпричиняване на вредоносния резултат не е достатъчно да се установи единствено виновно и противоправно поведение на водача на лекия автомобил/каквото не се установява от събраните по делото доказателства/, но и обстоятелството, че това виновно и противоправно поведение обективно е допринесло за настъпване на вредоносния резултат. Такива безспорни доказателства не се събраха в настоящото производство. Доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е на ответника, каквато му е и разпредЕ. с доклада по делото, който не е оспорен от страните. Съдът е указал на ответника, че в негова тежест е да докаже правопогасяващи претендираното от ищеца вземане факти, включително и релевираното с отговора на исковата молба възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на лекия автомобил Независимо от горното, ответникът не е направил доказателствени искания, не е формулирал допълнителни задачи към вещото лице по допуснатата в производството съдебна автотехническа експертиза, нито е поставил допълнителни въпроси за установяване на горните обстоятелства, при изслушването на вещото лице в открито съдебно заседание. Тук следва да се посочи, че несигнализираните неравности на пътя не представляват предвидимо за водача на МПС препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, за да е налице задължение за последния да избира скоростта така, че да може да спре. Предвид изложеното съдът намира, че ПТП е настъпило единствено поради наличието на неравност на пътя.

Предвид гореизложеното предявеният иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.

49 вр. чл. 45 ЗЗД се явява основателен и доказан до пълния предявен размер от 783,84 лева, респективно следва да бъде уважен. Върху главницата следва да се присъди законна лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното изплащане на сумата.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава. При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане на падежа.

Задължението на делинквента към застрахователя по имуществената застраховка е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. В случая моментът на извършеното плащане има значение само за възникване на регресното право, а длъжникът изпада в забава след покана (арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД). По делото е представена покана за изпълнение на паричното задължение, получена от ... на 17.09.2021 г. (видно от посочения регистрационен номер върху отговора на регресната покана – на л. 31 от делото) като при неизпълнение на задължението от следващия ден ответникът е изпаднал в забава. Следователно, за периода 18.09.2021 г. – 30.05.2022 г. ответникът дължи мораторно обезщетение в размер на 55,52 лв. /изчислено по реда на чл. 162 ГПК/. Тук следва да се посочи, че за деня 31.05.2022 г. се претендира от ищеца законна лихва за забава /т. е. считано от депозиране на исковата молба в съда – 31.05.2022 г. до окончателното изплащане на вземането/, като лихва за забава за един и същи ден не следва да се начислява, респективно, присъжда повторно на ищеца. При така изложените мотиви съдът намира, че за дните 17.09.2021г. и 31.05.2022 г. акцесорният иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, следва да се отхвърли.

Следователно акцесорният иск е основателен и следва да бъде уважен за предявения размер от 55 лева и за периода 18.09.2021 г. – 30.05.2022 г., като се отхвърли за 17.09.2021 г. и 31.05.2022г.

По разноските

Ищецът претендира разноски съгласно представен списък по чл. 80 ГПК /на л. 125 от делото/ в размер от 860 лв. – 360 лв. за юрисконсултско възнаграждение, 100 лв. за държавна такса, 350 лв. за депозит по допуснатата експертиза и 50 лв. депозит за свидетел. С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца се следват така претендираните разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., ул. ,...“ ... да заплати на „ЗАД“...“ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., ул. ,...“ № ..., на

основание чл. 411 КЗ, във вр. чл. 49 ЗЗД, във вр. чл. 45 ЗЗД сумата от **783,84 лева**, в т.ч. 25 лв. за ликвидационни разноси, представляващи регресно вземане по щета № ... за ПТП, настъпило на 03.04.2021г., при което лек автомобил марка BMW модел ... с рег. № ... попада в необозначена и необезопасена дупка на пътното платно на територията на гр. ... срещу № ... на ул. „...“, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования автомобил, ведно със законната лихва от 31.05.2022г. (датата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане.

ОСЪЖДА ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., ул. „...“ ... да заплати в полза на „ЗАД“...““ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., ул. „...“ № ..., на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от **55,00 лева**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 783,84 лева за периода 18.09.2021 г. – 30.05.2022 г., **КАТО ОТХВЪРЛЯ** предявения иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за дните 17.09.2021 г. и 31.05.2022г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1, във вр. ал. 8 ГПК, във вр. чл. 37 ЗПр.Пом., във вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., ул. „...“ ... да заплати на „ЗАД“...““ АД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. ..., ул. „...“ № ..., сумата от **860 лева**, представляваща деловодни разноси и юрисконсултско възнаграждение за първоинстанционното производство.

Решението е постановено при участието на ... , ЕИК ... като трето лице-помагач на страната на ответника.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____